

LEPIDLO Č. 4

Školský časopis ZŠ Školská 11 v Slovenskom Grobe. Školský rok 2021/2022

ČO SI MÔŽEME PREČÍTAŤ V ŠTVRTOM ČÍSLE?

Ako vnímame leto?

Tešíme sa na prázdniny.

Sme šikovní a neustále tvoríme.

MÁJ, LÁSKY ČAS

Máj mesiac jari, krásny čas,
plno krásy vôkol nás.
Farby, vône kvetov všade,
včielka, lienka v každom sade.

Slnko svieti, hreje nás,
zobúda sa láska v nás.
Srdiečka nám plesajú,
pieseň lásky spievajú.

Na stromoch si úspešne
visia prvé čerešne.
Jahody už s radosťou
chutia plnou sladkosťou.

Všetci plnej radosti
z toľkej sladkej hojnosti.
Ej, či je len krásny čas,
veď je máj, mesiac jari a lásky zas.

Alex Šandor, 6. A

LETO

Leto je už za dverami,
tešia sa naň veľkí, malí.
Do bazéna rýchlo skočím
a rýchlo sa hneď osviežim.

Potom si dám nápoj s ľadom,
alebo aj s citrónom?
Každý len to čo má rád,
veď v tom je leto naj.

Veronika Šimurková, 6. A

LETO

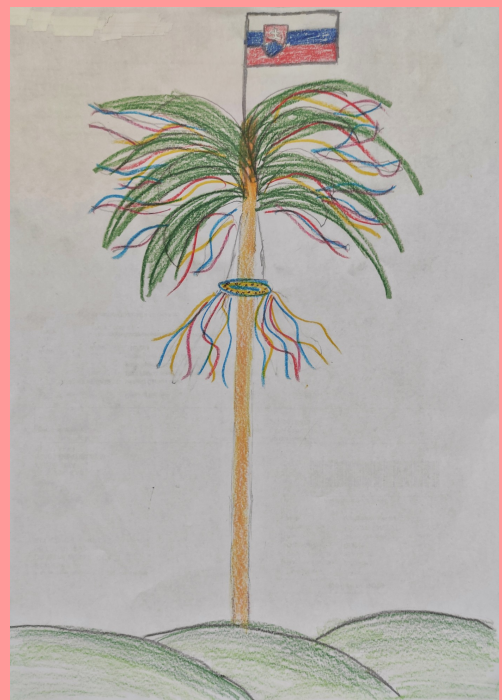
Leto sa už blíži,
všetci sa tešia.
Žiadna škola, samé voľno,
jazera sa blyštia.

Deti, ba aj dospelí,
na výlety sa tešia.
Zážitky plné radosti
pomaly sa blížia.

Voľnosť, žiadne starosti,
všetko zahod' za hlavu.
Veď je leto, tešíme sa,
je to obdobie plné oddychu.

Preto užime si tieto dni,
ako to len ide.
Lebo potom príde škola
a radosť pominie.

Zara Horská, 7. A

MÁJ – MESIAC LÁSKY

Láska je čarovná vec. Ľudia dokážu milovať aj niekoho iného ako seba. Láska by mala byť úprimná a nie nechcená alebo, nebodaj, vynútená. Ak sa ľudia úprimne milujú, vydržia spolu aj 80 rokov. Najskôr to začína školskou láskou, a potom už milujeme niekoho celý život.

Natália Šuranová, 7. A

LETO

Leto sa blíži a slnko svieti,
a na to sa tešia všetky deti.
Je to krásne, šťastné leto,
veď každý, predsa, vie to.
Pláže, teplo, žiadny mráz,
toto obdobie sa blíži zas.
Oblaky odišli do diaľky,
do veľkej diaľky neznámej.
Prídu naspäť na jeseň,
je to pravda a je to sen.

Krása tohto obdobia
túži po zmysle pohodlia.
Túži naspäť pohltiť nás
do letného a čistého svedomia.

Alexandra Cholujová, 7. A

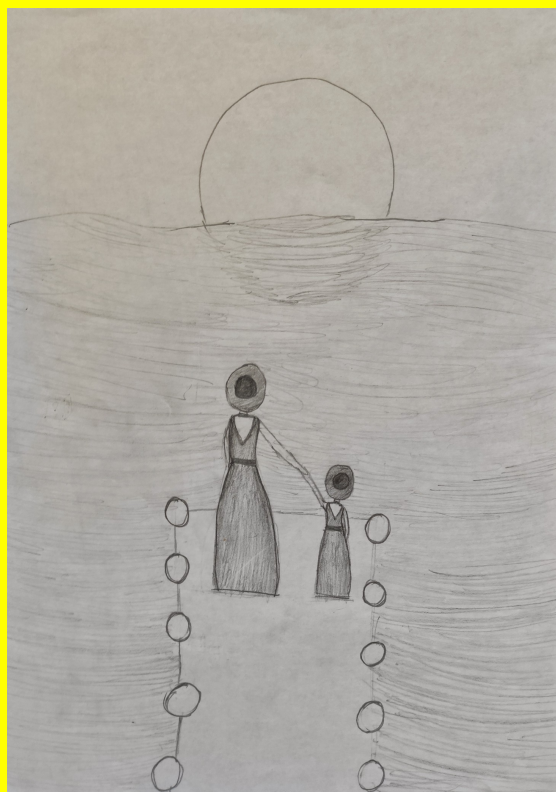
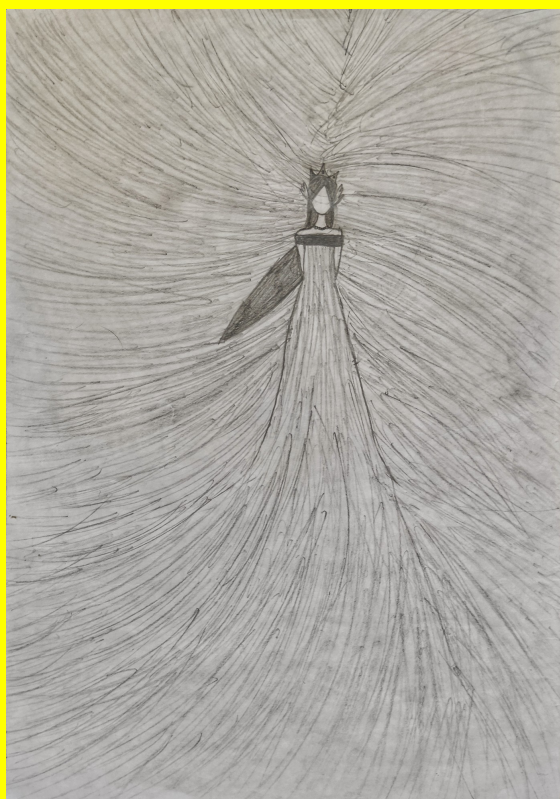
TEŠÍME SA NA PRÁZDNINY

PRÁZDNINY A LETO SA BLÍŽIA

Na lúkach už vykúkajú púčiky kvetov a obloha je už skoro bez oblakov. Na záhradách sú už ľudia a pripravujú sa na sadenie. Posadiť treba paradajky, uhorky, nezabudni tiež na maliny a jahôdky. Deti zatiaľ sedia v škole, učia sa na novom stole, čakajú už na prázdniny, kedy môžu oddychovať celé dni.

Sára Brádziková, 6. A

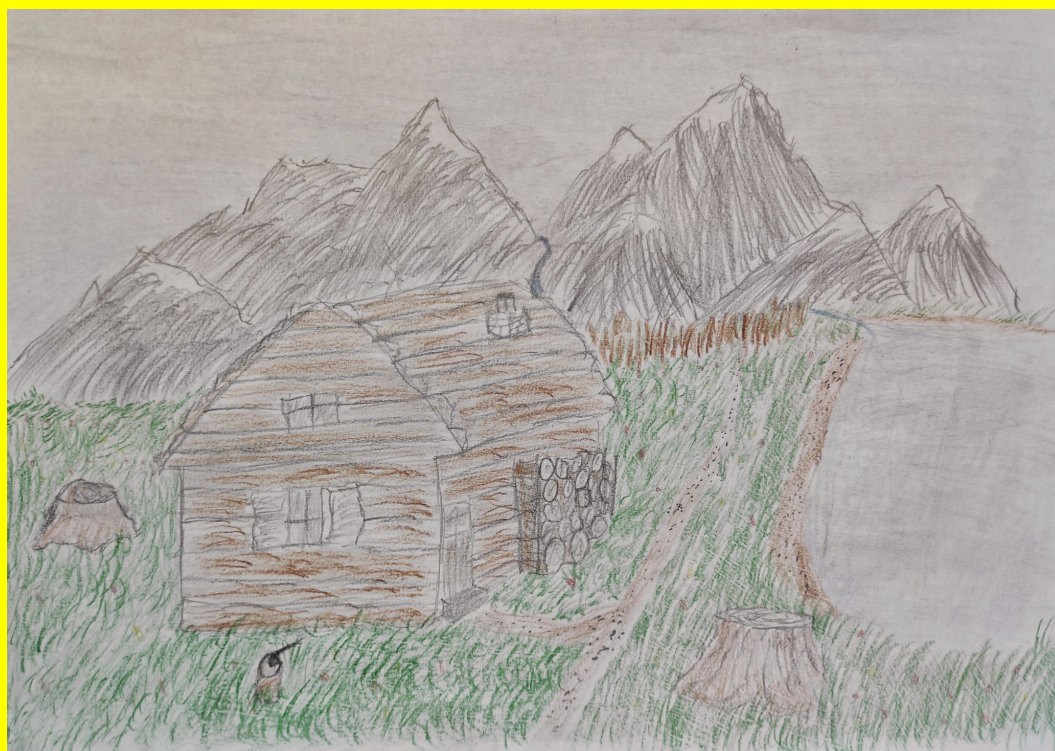
Letné dni sú dni, ktoré sršia radosťou, teplom a láskavým nadšením. Keď slnečné lúče nás pošteklia, srdiečko vždy zaplesá od nežnej lásky k nám. Je to šťastie a radosť veľká pozerat' sa na šťastné a spievajúce stromčeky ovešané sladkým ovocím a nádejou v krásu a porozumenie k letným dňom, toho krásneho a neskutočného života.

Katarína Šilhárová, 7. A

Na prázdniny sa teším, lebo budeme chodiť von, lízať zmrzlinu, chodiť na dovolenky, alebo aj opaľovať sa. Od rána do večera „lietať“ s kamarátmi po vonku. To je najlepší pocit.

Jakub Krajčovič, 8. A

Teším sa na leto a prázdniny, lebo chcem stráviť voľný čas s kamarátmi a rodinou. Chcem ísť k moru na dovolenku, lebo si chcem zaplávať. Som veľmi rád, že už o chvíľu začínajú letné prázdniny. Teším sa, keď pôjdem s kamarátmi na Slnéčné jazerá do Senca a na bezstarostné rána, kedy len rozmýšľam, kedy pôjdem von s kamarátmi. Ale jediné, čo mi robí stres, je, že o rok ma čaká Testovanie 9.

Oliver Novák, 8. A

Na letných prázdninách mám rád to pohodlie, teplo a pokoj. Ešte mám rád to, že nemusím byť naobliekaný ako v zime, ale môžeme mať oblečené iba tričko a krátke nohavice. A kúpanie v mori je úžasné alebo chodenie von s kamarátmi. Ale keby nie je ten hmyz...

Lukáš Virgovič, 8. A

Na leto a letné prázdniny sa teším z viacerých dôvodov. Leto je pre mňa asi najaktívnejšie obdobie v roku, ktoré vždy využijem naplno. Nehovorím, že zima je zlá, ale cez zimu sa musíme obliekať a mrznúť, aby sme si niečo užili. Ale cez leto je všetko iné, hoci je úplne teplo, ale už sa cítim viac voľnejšie. Cez leto je viac príležitosti na zábavu a iné veci, ktoré sú zábavné. Ja osobne cez leto aktívne športujem. Tým myslím bicyklovanie, plávanie, behanie. Najviac sa však teším na horské bicyklovanie, ktoré je pre mňa nevyhnutnou súčasťou leta. Tiež sa teším na zábavu a zážitky s rodinou, ale aj kamarátmi, aby som to zhrnul, bez leta by môj rok bol nedostatočne prežitý.

Adam Virlič, 8. A

ĽUDIA Z MESTA

Zhasli posledné svetla obchodov,
zasvietili hviezdy.

Nespoznané čierne ulice domov,
hlasné ticho mesta, ukrytom v tieni.

Stále počuť tie hádky v bytoch,
smiech s plačom sa miešajú.

Prečo sa niekto snaží bojovať na citoch?
Možno na to majú právo, keď sa tak hnevajú.
Chcú všetko vlastniť, nezmôžu pocit bezmocnosti.

Pýtaš sa, kto sú oni?
Sú to ľudia, ľudia z mesta, sú to osobnosti.
Neboja sa ničoho, pretože oni sú tie hrozby.
Predstierajú, že spia, ale v skutočnosti to nerobia.
Chcú mať usporiadaný život.

Všetci máme svoje problémy a však možno sú to oni, ktorí ich spôsobia.

Cítiš, ako po tebe tečie pot?

To pretože ich vidíš.

Kráčajú krokom presným ako čas,
myslíš, že si urobil niečo zlé. Seba samého viníš.

Cítiš sa previnilo, keď na teba tak pozerajú, očami kritizujú a ani nepoužijú hlas.

Ľudia z mesta, temného miesta.

Nevyzvedajú, pretože všetko vedia.

Nehybne sedia, až kým neodbije hodina šiesta.

Vraj pracujú, možno iba tak na pravidlách, ktoré menia.

Ich farbou je čierna,
tmavá a tienistá ako smútok a tma, oni to vedia.

Preto ju tak hrdo nosia, bieda.

Noc je ešte stále mladá,
ale ty chceš len zavrieť oči, zapchať si uši, vo vlastnej hlave sa skrývať.
Ráno ťa už o chvíľu čaká.
Možno si len myslíš, že ich stále počuješ,
možno len snívaš.
Ťažká hmla pomaly dopadá na cestu,
slnko stále zapadnuté,
jediná jedna lampa po celej noci vydala poslednú iskru.
Prvé autá špliechali priehľadné kvapky vody z mlák, isto neboli suché.
Jasné, pretože sú to kvapky, je to voda.
Ale bol by si prekvapený, koľko ľudí to nevie.
Nevšímajú si prírodu okolo seba, škoda.
Potom sa čudujú, kde sa vzala, a prečo po nich ona tečie.
Muselo v noci zúrivo liať.
Ale to nie je dôležité, preto to asi nikto nepočul.
Počasie bolo búrlivé, ale ľudia majú príliš dôležité a zaneprázdnené životy, och,
zabudli si dáždnik vziať.
Premúdrené hlúpe hlavy.
Ľudia z mesta, temného miesta.
Nevyzvedajú, pretože všetko vedia.
Nehybne sedia, až kým neodbije hodina šiesta.
Vraj pracujú, možno iba tak na pravidlách, ktoré menia.
Ich farbou je čierna,
tmavá a tienistá ako smútok a tma, oni to vedia.
Preto ju tak hrdo nosia, bieda.
Vyleštené čižmy, čierne kabáty a prísne pohľady.
Nosy hore.
Zmiešané nálady, rozdielne povahy.
Každému záleží len na sebe. Arogancia vyhrala, kvôli nej začínajú všetky boje.

Nemôžeš ísť, keď vieš, že stojíš,
nohy ťa nepustia.
Nemôžeš stáť, keď vieš, že chodíš,
ale to oni netušia.
Prechádzajú cez biele pásy na cestách,
pohľadmi sa míňajú.
Nie sú takí istí ako v ostatných mestách.
Sú iní, pretože nepomôžu tým, ktorí nevstanú.
Slnéčné lúče dopadajúce na mestský park,
počuť iba ustálený prúd umelého jazierka.
Ľudia sú v práci, čistý pokoj, ticho, je to tak.
Ale aj pokoj ma svoju daň, to je celá zámienka.
Ľudia z mesta, temného miesta.
Nevyzvedajú, pretože všetko vedia.
Nehybne sedia, až kým neodbije hodina šiesta.
Vraj pracujú, možno iba tak na pravidlách, ktoré menia.
Ich farbou je čierna,
tmavá a tienistá ako smútok a tma, oni to vedia.
Preto ju tak hrdo nosia, bieda.
Prečo je tu zrazu taký šum, keď nikto nerozpráva ?
Je ich príliš veľa, to je pravda.
Nikdy sa tu nebude dať nastoliť rovnováha.
Už cítim ďalší príchod dažďa.
Už prší, leje viac a viac,
a oni len stoja.
Zdvihli zrak na oblohu hľadiac,
premýšľajúci, prečo radšej neostali doma?
Nepáči sa ti tu?
Ani to nehovor nahlas.

Stále dookola s tebou hrajú tú istú hru a ty im na to naletíš, málokto si to uvedomí včas.

Odíd' kým môžeš, kým sa nestaneš jedným z nich.

Tie pokazené životy nemajú konca.

Kým ťa nevlastnia, kým nie si ich,
si len pravým príkladom dobra.

Tamara Csáderová, 9. ročník

RANDYLAND

VSUVKA RANDY: Som Randy, bežný pestovateľ kukurice. V Arizone som si našiel ženu – volá sa Carmen. Lúbim ju ako koňa.

VSUVKA CARMEN: Ach Randy, nikdy nezabudnem na to, ako som ho po prvýkrát videla. Tá podkova okolo jeho krku a slamený klobúk! Na základke ho volali „Trendy Randy“.

VSUVKA RANDY: A tak sme sa presťahovali ... do krajiny s divokým vánkom. Už nám s Carmen nestačili úspory zo suchej kukurice, to tí ... problémoví susedia.

VSUVKA CARMEN: Randy poťapkal svoj Trendy Raktor a nastúpili sme. Tešila som sa na tú krajinu s divokým vánkom a tie kukuričné polia. Sľúbil mi, že už nebudeme žiť ako hyeny.

VSUVKA CARMEN: Zrazu sa ozval veľký hluk a piskot, Randy prudko zatočil volantom ... Strhlo ma! „Randy!“ Videla som Randyho pohľad ... hovoril za všetko. Vystúpili sme z Trendy Raktora.

RANDY: Nechaj to na chlapa.

CARMEN: Ale Randy, veď ten kojot vyzerá ako Rat'afák Dingo!

RANDY: To nie je on, vidím mu to v očiach. Veď aj tak, Rat'afák Dingo sedí v Trendy Raktore. Poďme ďalej, Carmen.

VSUVKA CARMEN: Randy odkopol kojota z cesty a išli sme ďalej.

RANDY: A sme tu Carmen! Vystupovať!

VSUVKA CARMEN: Randy a ja sme ako prví vystúpili z Trendy Raktora. Rat'afák sa za nami dotrepal až neskôr.

CARMEN: Nejak to slnko páli. Čo si myslíš, Randy?

RANDY: Carmen no tak, v týchto končinách je to bežné. Čo hovoríš na našu verandu?

VSUVKA CARMEN: Otočila som sa a áno! Bol to ten vysnívaný Texaský domov! Randy zrazu zabudol na svoje húpacie kreslo. Videla som, ako sa mu v očiach tvorila divoká budúcnosť.

RANDY: Carmen, pozri!

VSUVKA CARMEN: Randy ukázal na naše budúce pole.

RANDY: Čo to tam behá? Ved' to vyzerá jak Raťafák!

CARMEN: Ale no tak, ten je za nami...

VSUVKA CARMEN: V sekunde som počula výstrel z pušky. Striaslo ma. Čierna machuľa na konci poľa sa zatočila a spadla.

VSUVKA CARMEN: Hodila som sa do Randyho silnej náruče: „Randy!“

VSUVKA CARMEN: Randy sa otočil a za ním stál zvláštny muž s pištoľou na koni. No však, bol presne môj typ. Ale to teraz nebolo dôležité.

RANDY: Nechaj to na chlapa, všetko vyriešim.

JERRY: Zdá sa, že tu máme nových susedov.

RANDY: Sused? A čo ten výstrel? Problémy so šakalmi?

VSUVKA RANDY: Hneď som videl konkurenciu. Hlavné však bolo udržať si Carmen.

JERRY: Zvláštne ... v týchto končinách sa noví ľudia nevidia. Ja som miestny farmár Jerry. Bývam vedľa. Aha, tamto je môj ranč.

VSUVKA CARMEN: Keď som sa obzrela a videla jeho zelenú stodolu ... to bola iná pesnička.

CARMEN: Jerry, to si zostrojil sám?

JERRY: Áno, Carmen, niekedy sa môžeš prísť pozrieť.

VSUVKA CARMEN: Jerry sa mi začal viac a viac pozdávať.

VSUVKA RANDY: Čo to malo znamenať? Carmen je predsa moja žena! Musel som na neho vrhnúť môj zastrašujúci pohľad.

VSUVKA JERRY: Vedel som, čo tým pohľadom Randy myslí. Musel som odľahčiť situáciu.

JERRY: Samozrejme, aj ty, Randy...

JERRY: Počkajte ... uteká mi čas. Musím ísť loviť kojoty. Jeden tu ešte stále behá.

VSUVKA JERRY: Keď som cválal na koni okolo Randyho ranča, zbadal som kojota na reťazi. Prišlo mi to zvlášťne, no asi to bol len Randyho úlovok.

VSUVKA CARMEN: Jerry sa otočil a odcválal na koni. Dúfala som, že ho zajtra uvidím.

Neskôr v ten večer sedeli Randy s Carmen na verande.

RANDY: Počuj Carmen, ten Jerry sa mi nejako nezdá, mala by si sa od neho držať čo najďalej.

CARMEN: Randy súhlasím, ale ... zabúdaš na našu reputáciu.

RANDY: Carmen, ty si ale hlavička! Už viem, prečo si moja žena. Počkaj Carmen, kde je Raťafák?

CARMEN: Dala som ho na reťaz.

O pár dní neskôr.

VSUVKA RANDY: Celý deň som mal na mysli len jednu vec ... lesné barany.

RANDY: Carmen, je na čase ísť do Texaských hôr.

CARMEN: Čo tým myslíš, Randy?

RANDY: Veď vieš, rodinná tradícia, čisto mužská záležitosť. Idem loviť lesné barany s Johnym, Chadom a Tedom.

CARMEN: Aha, Randy ... tak si to tam už.

RANDY: Donesiem veľa divočiny, budeme variť od rána do večera.

VSUVKA CARMEN: Bolo správne počkať. Chcela som Randyho niečím zamestnať. V poslednej dobe som potrebovala oddych.

RANDY: Idem si vyčistiť pušku.

CARMEN: Nachystám ti drevorubačský chlebiček, tak ako to máš rád.

RANDY: Sprav štyri, moji kamaráti budú určite hladní.

CARMEN: No dobre teda.

VSUVKA CARMEN: Randy následne odišiel. Sledovala som, ako nastupoval do Trendy Raktoru, zamávala som mu.

O pár dní neskôr.

VSUVKA CARMEN: Keď som v kuchyni varila kukuričnú polievku, započula som nejaký buchot, a tak som sa pozrela von oknom ... Bol tam Jerry.

VSUVKA JERRY: Všimol som si, že bol Randy preč. Musel som predsa využiť príležitosť lepšie sa zoznámiť s Carmen.

VSUVKA CARMEN: Všimla som si, že Jerry kráča bližšie a bližšie. Hodila som na neho milý úsmev. Jerry bol vskutku, veľmi zaujímavý muž...

Jerry zaklope na okno.

JERRY: Zdravím Carmen!

CARMEN: Jerry, ahoj!

JERRY: Všimol som si, že je Randy preč...

CARMEN: Áno, šiel na poľovačku a ja ... som tu ostala sama.

JERRY: Sama, no vieš, aj ja som sám.

CARMEN: Naozaj?

JERRY: Áno, pred pár rokmi som sa chcel presťahovať na Nový Zéland s mojou matkou, ale hrušky sa pomiešali s jablkami a nestalo sa. Musel som sa presťahovať sem.

CARMEN: Súcitím s tebou. Chcela som cestovať a poznávať svet ale ... Randy je iný.

JERRY: Si s ním šťastná?

CARMEN: No vieš Jerry, v poslednej dobe je Randy ako môj brat. Už nemôžem ďalej!

JERRY: Carmen, potrebuješ niekoho, s kým si budeš rozumieť. Niekoho, kto sa o teba postará a bude plniť tvoje sny.

CARMEN: Myslíš, že by som niekoho takého mohla nájsť?

JERRY: Všetko je možné Carmen ... a ty si tá žena, ktorú potrebujem. Už to nemôžem skrývať. Carmen, pôjdeš so mnou na Nový Zéland?

CARMEN: Áno Jerry! Áno! Hneď teraz.

CARMEN: Ale čo povieme Randymu?

JERRY: Mám to premyslené. Randy mi raz hovoril príbeh o ľuďoch, ktorí našli kruhy v kukurici. Zdalo sa, že verí, že to boli mimozemšťania.

CARMEN: Áno, Randy mi ten príbeh rozprával niekoľkokrát.

VSUVKA CARMEN: Randyho mi prišlo ľúto, ale láska je láska. Cítila som, že robím správnu vec.

JERRY: Nemusíš si robiť výčitky. Do zajtra sme preč.

Carmen a Jerry úspešne odcestujú.

Randy sa vráti domov.

RANDY: Carmen, som doma!

RANDY: Carmen? Carmen?!

VSUVKA RANDY: Niečo sa mi nepozdávalo. Rozhodol som sa pozrieť von. Keď som zbadal tie kruhy v kukurici, prebehol mi mráz po chrbte. Hneď som vedel, o čo šlo. Boli to mimozemšťania. Ukradli mi moju Carmen. Rozbehol som sa za Raťafákom a rozlúčil som sa s divokou krajinou. Ale naučil som sa jednu vec, nikdy nesad' kukuricu, pokiaľ nie si na správnej pôde.

Nikola Gaštanová, Nikola Salva, Daniela Vaňková, 9. ročník

DÔVERA A POROZUMENIE

Dôvera je v živote človeka tá najdôležitejšia vec zo všetkého. Keď nás niekto zraní, tá bolesť v srdci prebúdza v nás strach a žiaľ. Srdce nám môže puknúť od zármutku. Ale človek so súcitným srdcom nám pomôže túto veľkú bolesť prekonať. So súcitom a porozumením nikdy nikoho nezradíš. A bolesť, ktorá je v našom srdci, zrazu zmizne až za oblaky chmúrnych dní.

DOBRÝ POCIT

Keď má človek dobrý pocit, je to lepšie, ako keby mal zlý pocit a svedomie, ktoré ho trápi. Keď má človek niečo na srdci, je najlepšie sa zdôveriť svojej spriaznenej duši. Tá nám pomôže, aby nás už nič neťažilo na našom skromnom a súcitnom srdci. Spriaznená duša nám dodá sebavedomie, odvahu a dôveru, ktorú máme v sebe. Je stále v nás, nestratila sa, len ju občas musíme nájsť.

Katarína Šilhárová, 7. A

REDAKČNÁ RADA

VŠETCI PRISPIEVATELIA ☺

ILUSTRÁCIE: Sofia Baginová, Katarína Šilhárová, Kyryl Inde, Jakub Minarovič, Lukáš Gaštan, Tomáš Jahn, Diana Vrablanská, Samuel Gašpar, Jakub Križan, Timotej Ďurikovič, Lukáš Mitas, Sára Brídziková

